

Dag 522 – maandag 2 juni

Deze avond laat komen we thuis van reis en moeke wacht ons op, samen met een uitgelaten Max en Lagun. Het wordt een heel blij wederzien. Of het nu uit jaloezie is tegenover Max of gewoon uit blijdschap om me terug te zien, het maakt me niet uit; ik geniet van Laguns dolle enthousiasme. Dit is heel wat anders dan toen we terugkwamen van Cuba en hij me zijn poep toekeerde.

Dag 523 – dinsdag 3 juni

De hondjes hebben goed geslapen. We zaten pas laat in bed en Max loopt de hele tijd te stretchen en Lagun te geeuwen. Wat hebben die toch uitgevreten de voorbije dagen?! Lagun heeft de tijd van zijn leven beleefd bij oma en opa heb ik de indruk.

's Avonds maken we een lange wandeling met het tweetal, dwars door de modder van het mountainbikebos. Modder zijn we nu toch al gewoon na een vierdaagse regen en een offroad motorrit in IJsland. ;)

Max probeert mijn arm niet meer uit de kom te trekken tegen dat we thuis zijn. Mission accomplished. En Lagun draait weer helemaal door in het bos. Deze keer hebben Bart en ik ook zelf gezien wat hem zo gek maakt: het bos krioelt van de konijntjes. ☺

Misschien had Lagun toch maar beter voor jachthond gestudeerd...

Dag 524 – woensdag 4 juni

Ik overslaap me vandaag! Gelukkig werk ik ook nu nog steeds thuis voor de verbetering maar half tien, da's toch wat te veel van 't goeie. Hoe kan dat nou?! Ik heb nochtans mijn wekker gezet. En dan zie ik het: mijn gsm is helemaal plat gevallen vannacht! En aangezien ik die gebruik als wekker... ik storm naar beneden en log zo snel mogelijk in. Dit wordt een lange dag...

's Avonds verneem ik dat Bart naar de vaste telefoon had gebeld toen ik maar niet antwoordde op zijn berichtjes 's ochtends. Daardoor is Max wellicht beginnen te huilen waardoor ik dan toch op een 'treffelijk' uur nog achter mijn pc zat...

Max is een moeilijke eter vandaag en likt heel vaak aan zijn rechtersvoorpot. Zou hij dan toch wat stress hebben? Ik was al blij dat hij al veel minder kwijlde dan vorige keer. In de voormiddag merk ik een teek op zijn linkerbil. Oei, zouden we die lifter meegenomen hebben uit het bos gisteren? Tijd voor een inspectie maar het blijft bij die ene teek, Lagun is volledig gespaard gebleven.

Tegen de avond haalt Lagun zo maar eventjes de speelvogel boven in Max! Tja, als iemand het kan, dan is hij het wel natuurlijk. Wat een grappig zicht om een bijna twaalfjarige Boxer zich te zien gedragen als een tweejarige platjas. ;-)

Dag 525 – donderdag 5 juni

Het is nog steeds belabberd weer en Max klinkt als een onweer op poten soms. Lagun staat fel en daagt de hond - waar hij zelf drie keer in past - uit en tracht op hem te rijden. Max is geen paard Lagun, ik zou er mee ophouden lieverd.

's Avonds gaan we Belle en Zanouche halen. Het wordt een bonte bende thuis want de twee dames komen ook een paar dagen logeren.

Het viertal speelt erop los bij de folks. Zelfs Max! Max gaat uit de bol en tracht de tennisbal aan de lijn te pakken te krijgen waar Mauri en Bart op staan te meppen.

Lagun lijkt het apporteren dan wel weer helemaal verleerd te zijn sinds zijn vakantie. Hij geeft niks meer af... o jeetje, dat wordt vijzen...

Dag 526 – vrijdag 6 juni

Wanneer ik deze ochtend beneden kom, lijkt het wel of ik terug op vakantie ben: er wachten me twee bergen en een zee op. Twee onwelriekende bruine bergen en een gele zee weliswaar... zou het onze incontinentale oudere dame Zanouche zijn?! De dames zijn het niet gewoon om in een bench te slapen dus die heb ik vrij gelaten in de living vannacht. Maar ik ben vergeten de drinkbakken weg te zetten en Zanouche staat wel bekend om haar drankprobleempje... ik zeg niks en kuis alles eerst op. Het is een goede workout om de dag mee te beginnen. En het werkt goed voor de lijn ook zo een geurtje, ontbijt kan je meteen overslaan. Hopelijk gaan de mannen er niet over wanneer ik hen uit hun bench bevrijd maar neen hoor, die stormen allebei de tuin in om hun blaas te legen op mijn fruitboompjes... zucht. ;-)

Ik tracht iedereen tegelijk eten te geven. Het is een uitdaging. Lagun moet de bench in voor zijn eten want hij durft wel eens wat baknijd te vertonen en dat heb ik liever niet tegenover een Boxer van 50 kilo die ook nogal gesteld is op zijn eigen korreltjes...

Het is mooi weer dus ik profiteer ervan om de dames buiten eten te geven en Max mag op Laguns vaste stek in huis. Alles is peis en vree.

En voor de rest gaat het oude gezegde zeker op: soort zoekt soort. Onze senioren Max en Zanouche zoeken elk hun eigen rustige hoekje op en Lagun en Zanouche... wel die hebben een kamer nodig zoals zij de hele tijd liggen te 'mullen'. ;-)

Dag 527 – zaterdag 7 juni

Vandaag zijn we uitgenodigd voor een barbecue bij vrienden tegen Leuven. Het belooft een hete dag te worden en we laten oude Zanouche dan ook liever thuis, in de koelte, met haar vriendinnetje Belle. Max en Lagun mogen wel mee; vier honden thuis alleen, da's toch een beetje te veel van 't goeie. Na een dik uur rijden komen we aan op onze bestemming. Althans dat dachten we toch, maar na een paar minuten met de twee honden voor een gesloten deur te staan, begonnen we toch te beseffen dat we ons misschien vergist hadden van woning. En een snel telefoontje bevestigt dat ook. Haha, stel je voor dat er een braaf oud dametje had open gedaan en het eerste wat ze had gezien, was een kwijlende Max...

De hele middag wordt uiteindelijk een walhalla voor Max en Lagun: een prachtige grote tuin, katten, heerlijk geurend vlees en een vierjarige die graag met balletjes gooit en met water speelt.

Ze krijgen zelfs een hele snoepmand vol lekkernijen voor honden. Helaas kan je een vierjarige niet meteen duidelijk maken dat het geen goed idee is om een bot te smijten tussen twee honden die elk een tikkeltje baknijd hebben... er volgt dan ook een korte schermutseling maar gelukkig is geen van

beide echt een vechtersbaas. Verder dan tandengekletter komt het niet. Onze vierjarige staat in horror toe te kijken. Die zal langer nodig hebben om te herstellen dan onze tweevoeters. Botje weg en de twee gaan weer samen in de schaduw naast elkaar soezen in innig overleg over hoe ze die kattenplaag gaan aanpakken... ;-)

Wanneer we terug huiswaarts keren is Lagun niet te houden op weg naar de auto. Ik weet niet wat hem bezielt maar ik kan geen deftige stap zetten en hij trekt zich uiteindelijk los uit zijn halsbandje. Paniek want we staan aan een heel drukke gevaarlijke baan! Ik heb hem gelukkig meteen bij zijn nekvel vast en hij laat gedwee zijn halsband terug aandoen. Ik denk niet dat hij überhaupt doorhad dat hij vrij was...

Tegen dat ik wat ben bekomen in de auto, belanden we in het midst van een hevige hagelstorm op de autostrade. Dit natuurgeweld heb ik nog nooit meegemaakt. Het is ronduit bangelijk en noch Bart noch ik zitten op ons gemak. Ik heb de indruk dat de hagelbollen gewoon los door onze voorruit zullen vliegen maar Max en Lagun soezen allebei gezellig verder op de achterbank. Uitgeteld. ;-)

Dag 528 – zondag 8 juni

Het is vaderdag vandaag en ik kruip vroeg uit de veren. Iedereen heeft goed (en droog) geslapen en de ontbijtroutine zit er al goed in. Vooral Max en Lagun lijken wel uitgehongerd. En de dames, tja, die hebben altijd honger. ;-)

We wandelen met de vier viervoeters tegelijk naar het dorp naar de bakker om ons eigen ontbijt. Het moet nogal een zicht zijn wanneer Bart de winkel binnenstapt en ik met de vier alleen achterblijf aan de kerk... maar blijkbaar stralen we wel iets uit. Mensen hebben er vertrouwen in: een oude man wandelt voorbij op 20 centimeter van Max, een man in een rolstoel komt de viervoeters aaien en iemand komt gewoon vragen of ik zijn hond zou kunnen bijhouden tijdens zijn operatie. Dankjewel schatten, jullie zorgen voor een uitstekende PR. ☺

's Avonds is het helaas alweer tijd om afscheid te nemen van Max.

Zanouche en Belle zijn precies blij met een extra stukje aandacht maar Lagun lijkt me een beetje te treuren. Ja, je bent terug in ondertal nu hé kereltje...

Dag 529 – maandag 9 juni

Feestdag vandaag. En ik probeer er een feest van te maken voor de dames. Ik ga al vroeg joggen met Belle voordat de hitte begint maar net zoals Yana vroeger, kunnen 45 minuten de jongedame niet vermoeien. Nog een beetje spelen in de tuin dus nadat ik de zandbak verder heb vrij gemaakt voor Zanouche die zich dankbaar dieper ingraaft in het koele zand in de schaduw.

Bij het ontbijt is het feest echter voorbij: Lagun valt Zanouche aan maar pas nadat ik merk dat zij in zijn bak met korrels is gedoken en ik haar berisp. Het gaat er even gemeen aan toe en ik vraag me af of het ook zo zou zijn verlopen had ik me niet gemoeid. Voor mijn berisping stond Lagun er maar gewoon naar te kijken.

De gemoederen bedaren gelukkig al snel.

Tot een half uurtje later wanneer ik in de zetel zit, Lagun rechts van me staat en Zanouche me langs de andere kant benadert. Hij springt over de tafel recht op haar en gaat lelijk grommend en knappend tekeer. Jeetje, wat is me dat nou?! Kwam het nu door de tennisbal die in mijn buurt lag? Dacht Lagun dat Zanouche die zou afpakken? Of stond Zanouche op het punt om in de zetel te springen en kon hij dat niet verdragen? Was het gewoon uit jaloezie? Zoveel vragen... en ik zal het nooit weten. Wel ben ik er zeker van dat ik een versterkende factor ben en dat ze niet zouden vechten als ze alleen zitten. En ik waag het er ook op: we gaan aperitieven bij Barts moeke en laten de drie viervoeters vrij bij elkaar thuis.

En ik had gelijk: wanneer we een uurtje later terug thuis zijn, is alles nog altijd peis en vree.

Er is overal schade door de hagel en storm van vannacht en ook Sabine is zwaar getroffen. We gaan haar deze middag helpen bij de opkuis en nemen de woefies mee. Zij mogen lekker lustig spelen op de speelweide bij de andere hondjes. Zanouche zondert zich meteen af en zet het op een snuffelen, Lagun zet het op een rollebollen met de bende en Belle ... Belle jammert de hele tijd door. Onophoudelijk. Wat een verlatingsangst! Ze kan ons nochtans zien. In plaats van vriendjes te maken met haar soortgenoten... neen.

Lagun is uitgeteld achteraf. Hij lijkt niet in zijn haak en ik kan me niet ontdoen van de indruk dat het komt doordat hij Max mist.

's Avonds krijgt hij alleszins wat rust: de folks komen Belle en Zanouche oppikken. Lagun zeigt uitgeput op mijn voeten neer en we horen hem niet meer voor de rest van de avond.